

Publicerad 2021-12-20 10:25 av Solstrale

Solstrale... Tema för dagen är övertid och livspussel.

Adventskalender 2021 Cirkus i Juleå lucka:20

... vi kan alla ha det tungt stundom... ibland kan det vara svårt att tro vi orkar ett andetag till... det blir svårt att se himlen och solen som en del av verkligheten... så långt borta kan kraften kännas för oss ibland... vem finns där och förstår de gånger livet bleknar... vem håller i en när vi drabbas av svindeln... att leva kan gripa tag i en och förminska hoppet till en grå sten... mitt där i finns det ändå frid som är ämnad dig... plötsligt räcks en hand mitt i krisernas sot och larm... och där vi står i kaosets tankar nås vi plötsligt av en insikt... ett andetag i taget, ett steg i taget på jorden, en blick, någons sträckta hand... medmänsklighet ja det är allt som behövs... ropa din sorg så att alla hör och lämna den sedan för en stund... låt fridens ro få lov att nå dig... det är aldrig försent och i dag är en ny möjlighet...

... Tomtefar satt ensam på verandan och kammade skägget... det var fullt av granris och kvistar... tidigt denna morgon hade han varit ute och hämtat den perfekta julgranen... Tomtemor och Nissan sov ännu... Nissen och lilla ängeln hade nu slutit upp för att hjälpa Tomtefar att resa julgranen... i år skulle den stå mitt i köket där alla samlades som oftast... de hade blivit så många fler i Tomtegårdens "familj"... räven Michelin satt vid Tomtefars fötter... Tomtefar vilade sig efter att äntligen ha fått julgranen rak i julgransfoten... Skuggan hade kvicknat till och satt nu med lilla ängeln under sin vinge... Nissen han satt med vättefamiljens katt Missan och Makaonfjärilen och viskade, ser ni hur krokig granen är? men vi säger inget... nej ingen sade egentligen något till varandra... om det var för att inte väcka någon i huset eller om det var för att lilla ängeln blivit stum det var oklart... men det var så tyst och fridfullt ändå... inte alls en obehaglig tystnad...

... Corona hade skapat några gåvor till Tomtefars alla familjer han skulle dela klappar till i Juleå... han hade fått hjälp av husbocken och hans fränder som hade koll på vad barnen önskade sig... sådant som de inte had skrivit ned på önskelistorna... husbocken och Corona städade upp i verkstaden och samlade ihop alla paket... sedan stoppade de ned dem i de fina nya julklappssäckarna och gick in till Tomtefar... nu hade Nissan och Tomtemor också stigit upp... Tomtemor satt ruffsig i håret invirad i sin ljusblå morgonrock i siden... Corona kände inte igen henne först... han trodde att hon var en ny ung stjärna... och inget tycktes heller vara som förut... det var så tyst att Corona blev högtidlig inombords... husbocken kände likadant och sade heller ingenting... igår hade de glömt tända fjärde adventluset i all uppståndelse... så nu fick de en mysig stilla harmonisk stund...

... granen doftade så juligt... ljusen i adventsstaken gnistrade så vackert... tomtegröten med kanel doftade så sött och gott... den nygräddade vörten riktigt fyllde rummet med sin arom... ljud av smackande tuggor och slickande av skedar skrapande ur skålar var det enda som hördes... men så plötsligt... jag, jag, jag... alla tittade på lilla ängeln under en stunds tystnad... jag, jag, jag jo jag vill säga förlåt! sade hon hackigt... förlåt mig för att jag var så äventyrlig och drog med mig dig Nissan ut på offpiståkning... och Nissan du har rätt, jag borde lära mig själv att se och lyssna till vart farorna lurar, och inte bara vänta att mamma ska "vipsa" bort allt ont eller stök... Nissan gick fram, min fina underbara vän, vi fixar det tillsammans!... Skoggan

hoade, ho ho hooooo...

... oj, oj, oj! sade Tomtefar och kramade om lilla ängeln... ho! ho! sade Skuggan igen, och fortsatte, du lilla ängeln, du är modig du som ser vad du behöver göra åt saken! sade han stöttande... Missan och Michelin kröp upp emot lilla ängeln... snart hade alla ställt sig i ring kring henne... Ängla steg just då in... genast undrade hon vart lilla ängeln var... här! mamma! sade lilla ängeln... de släppte in Ängla i ringen... mamma jag ska bli självständig nu, det är dags, jag känner att jag behöver lära mig ta hand om mig... alla skrattade mjukt bejakande till svar... Ängla skämdes och sade själv förlåt... ja förlåt mig med, för att jag "skämt bort", och curlat dig... men åh! nu förstår jag vad Nissan menade, åh om jag bara lyssnat!... du har curlat mig! fy skäms! sade lilla ängeln med skämtsamt uppfordrande stämma och skrattade... stämningen var efter det mer uppsluppen i köket...

... nu hade dem alla tillsammans pyntat granen, lagom... lite annorlunda var den i år... och de hade dessutom riktigt god hjälp av Skuggan som kunde flyga upp med pyntet högt i toppen... men stjärnan i toppen skulle inte upp förrän på juldagens morgon... vilken fantasifull julgran vi har, utbrast Tomtefar glatt... och aldrig så brokig och "krokig" gran, sade Tomtemor och skrattade åt sin älskling... Tomtefar såg det först nu, och skrattade högt åt sig själv... men glada var de alla förutom en liten en... Corona sökte efter något med en tår i ögat... Makaonfjärilen vart hade hon tagit vägen, och vart var husbocken?... ja det ni det är morgondagens äventyr... vi ses då!...

... solsken på er så länge! ... :)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten